

PO ČEMU ĆETE PAMTITI 2006. GODINU?

Dr Vojislav Koštunica, premijer Srbije:

- Ova godina je bila uspešna jer smo usvojili novi Ustav, usvojili 250 zakona, razvili privredu i pobedili kriminal. Od januara 2005, u Srbiji je registrovano 20.500 novih preduzeća, a bruto društveni proizvod će dostići 4.028 dolara p ostanovniku.

Boris Tadić,

predsednik Srbije:
- Proteklu godinu 2006. pamtiću po tome što smo učinili veliki korak ka Evropi, postali smo članovi Partnerstva za mir i saveznici NATO.

Dr Gradimir Vučković iz Čikaga: Pamtim 2006. po tome što se od osnivanja zajedničke škole sa Grcima, koju sam pretežno ja izveo pre pet godina, naša škola uspešno odvojila i napreduje. To je najveći naš događaj.

A volim i što nam radi klub sa istim imenom, bolje no ikada. I što nam češće gostuju pozorišne predstave iz otadžbine. I što imamo Ogledalo, sve bolje i bolje, i radio programe i televizije, i Yellow pages. Što imamo i guvernera i Srpkinja u Kongresu. Sve to volim, jer napredujemo kao sredina.

Marko Lopušina - novinar iz Beograda, dopisnik Ogledala.
- Pamtim 2006. godinu kao izuzetnu iz dva razloga. Prvi je doneli smo taj novi Ustav i odrekli se, barem javno, nasledja Slobodana

Milosevica, koji nam je realno naneo ogromnu stetu kao drustvo. Usli smo u rat bez saveznika i izašli ranjeni i slabi. Taj Ustav Srbije nas podize i vraća rumenilo na obraz.

Lično, za svoj trud da srpskoj javnosti u otadžbini približim Srbe u rasejanju, čime se bavim vec 25 godina, dobio sam orden Vuka S. Karadžića, koji je poreklom Drobnjak kao i ja. Taj orden moje kolege urednici u medijima nisu primetile, što mi nije zasmetalo, jer me godinama bojkotuju. Ja zam to priznanje prihvatio kao znak da smo postali normalna zemlja, u kojoj neko radom može nešto i da zaradi, pa makar državnu medalju.

I na kraju, napisao sam ILUSTROVANU

ISTORIJU SRPSKE DIJASPORE i od nedavno postao saradnik Srpske akademije nauka i umetnosti, i to za pisanje poglavlja o iseljenicima u novoj Srpskoj enciklopediji. Sve ću unutra da vas stavim, da nas generacije ne zaborave. Srećno, dijasporo!

Dr Srđa Trifković, direktor Centra za međunarodne studije Rokford instituta i spoljnopolički urednik američkog mesečnika "Chronicle"- Kada čovek pređe pedesetu, godine počnu da se slivaju, da sustižu jedna drugu i da se međusobno utapaju - sve ih je teže pojedinačno prepoznati. Proteklu 2006. pamtim po tri datuma. Na samom njenom početku, 3. januara, upokojila se moja baka Anđelija, koja mi je bila veoma bliska i u životu mnogo značila. Pamtiću leto po putu u Izrael, gde sam u Yad centru održao uvodno predavanje na simpozijumu o II sv. ratu u Jugoslaviji. Kraj godine pamtiću po decembarskoj poseti Srbima u Kosovskoj Mitrovici i Gračanici, gde se u 21. veku živi onako kako su hrišćani vekovima živeli pod turskom vlašću: od danas do sutra, u neizvesnosti i u potpunom odsustvu lične bezbednosti. Svaki bi Srbin, ma gde živeo, trebalo da u novoj, 2007. godini sebi stavi u zadatak da poseti Kosovo. Lično, fizičko prisustvo sunarodnika iz Beograda ili belog sveta, makar na dan-dva, više bi značilo tim ljudima nego sva zaklinjanja i busanja u prsa...

Boban Marković, ambasador trube, muzičar:

Proteklu godinu ću pamtiiti po uspehu moga sina Marka Markovića na filmu i na svakom koncertu.

Po dugim i uspešnim turnejama, putovanjima i boravcima kući u Hanu, nakon njih. Po sjajnoj seriji rasprodatih koncerata u Budimpešti i Atini. Po veselju nakon rođenja unuke - na turneji naravno!

Marko Marković trubač, a sada šef orkestra Bobana Markovića:

Pa svakako po Filmu "Guča!" u kojoj sam tumačio glavnu ulogu, a čija je premijera bila sjajna u Beogradu, u Sava Centru, a kasnije i u Vladičinom Hanu. Kakva zabava!!! Takođe po nastupima i sviranju sa drugim muzičarima, iz Makedonije, Italije, Amerike i snimanju sa Shantelom za njegov album "Disco Partizani" u Frankfurtu.

Dubravka Jaruga profesor engleskog jezika: Pamtiću je po diplomiranju moje ćerke, koja je završila pravni fakultet i postala samostalna. To je bio moj veliki san i konačno se ostvario.

Boris Kuzmanović, osnivač i vlasnik najposećenijeg web sajta Srbijen Cafe-a iz Toronta: Proteklu godinu najviše ću pamtiiti po rođenju sina Nikole, njegovom neodoljivom osmehu i svojim prvim roditeljskim iskustvima. Na poslovnom planu 2006. godina obeležava 10. godišnjicu SerbianCafe.com sajta, a to je značajna

etapa za sve firme, a pogotovo one koje se bave Internetom.

Boban Ilić umetnik, skulptor: Prošlu godinu bih rado zaboravio. Postali smo država Srbija, a da se o tome nismo ni pitali niti odlučivali mi, nego Crnogorci. Razočarali su nas i fudbaleri i košarkaši i političari. Moram

reći da su se lepe stvari desile meni samom, dva Američka muzeja su odkupila moje radove u Njujorku. Čikago je prihvatio moj nacrt i projekat skulpture Nikola Tesla koji će biti lociran ispred Muzeja nauke i industrije, takve stvari mi daju snagu i dugo se pamte. Ogledalu svaka čast! Moramo ga sačuvati da nam se ne polomi. Svima srećna i zdrava godina Nova.

Vlada Bjelopetrović, vlasnik firme Grate lakes Graphics i predsednik Srpskog kulturnog kluba Sveti Sava u Čikagu: Pamtiću je po uspešnim događajima u našem

Kulturnom klubu. Bilo je dosta uspešnih kulturnih događaj, dosta gostovanja divnih umetnika iz Srbije i susreta sa našim finim ljudima.

Neša Galija, osnivač i šef benda "Galija": Ovu godinu ću pamtiiti po neverovatnim obrtima. Svaki put kad putujem imam plan i kad se desi nešto neočekivano ti

obrti su ustvari neizvesnosti i najveći dar života. Da pokupiš nešto što ti se desilo a uopšte ga nisi isplanirao. I ova izložba u Kulturnom klubu Sveti Sava je za mene veliki skup, ne samo zbog izložbe već zbog skupa različitih ljudi i različitih vrsta kreacija. Što u suštini puno čekamo da dođe do takvih susreta i toliko divnih ljudi na jednom mestu, toliko pozitivne energije. To su ti trenuci zbog kojih treba živeti.